

ICOR 3. Dünya Konferansı'nın Kararı

Erdoğan Diktatörlüğüne Karşı Direniş

7 Haziran 2015 seçimlerinden ve AKP'nin tek partili çoğunluğunu kaybettiren HDP'nin başarısından sonra Erdoğan seçim sonuçlarını geçersiz ilan etti ve Suruç'taki katliamla birlikte kirlili bir savaşa başladı. 2016'da, Erdoğan'ın daha sonraları "Allah'ın lütfu" olarak adlandırdığı bir darbe girişiminin başarısızlığa uğradığı her iki siyasi İslamcı egemen klikleri arasındaki iç iktidar dalaşı turmandı. O (Erdoğan -ÇN) bunda, AKP hükümetinin geleceğini güvence altına alma ve rejim krizini çözmek için bir "[Alman -ÇN] İmparatorluk Parlamentosu Yangını"nın fırsatını gördü.

HDP eş başkanları Figen Yüksekdağ ile Selahattin Demirtaş'ın ve HDP'nin diğer milletvekillerinin tutuklanması ve de 16 Nisan Referandumu ile birlikte çoktandır özlediği partili cumhurbaşkanlığı sistemini yerleştirdi ve bugün 2019 cumhurbaşkanlığı seçimini kazanmak için faşist "sivil" bir darbenin siyasetini yaşıyoruz.

İşçileri, yeni bir yaşam için şeref ve özgürlüğün bayrağını sallamakta tehdit ediyor. İşkence uyguluyor, insanları kayıp ettiriyor, katlediyor ve sadece Kuzey Kürdistan ve Türkiye'nin değil aynı zamanda tüm bölgenin de en büyük düşmanlarına sırtını dayıyor. Bu diktatör, grev yapan işçileri, çevrenin tahrip edilmesine karşı çıkan köylüleri, demokratik, özerk üniversitelerden yana tavır takınan yüksek öğrenim öğrencilerini, fikir ve basın özgürlüğü hakkını kullanan gazetecileri, dinini icra eden Alevileri, kendi kimliklerini yaşayan ulusal toplulukları/cemaatleri, erkeklerin şiddetine karşı barikatlar kuran kadınları ve kendi anadilinde eğitim alan Kürt halkını engellemeye çalışıyor. Bu diktatörün, Gezi hareketinin ruhundan, 6-8 Ekim direnişinden, HDP'nin 7 Haziran seçim zaferinden, hele hele Kürt halkının Cizre, Sur, Nusaybin ve Şırnak direnişinden ödü kopuyor. O [bu diktatör -ÇN], Rojava, Suriye, Türkiye ve Ortadoğu'da yükselen birleşik özgür irade ve direnişin gücünden korkuyor.

İşçiler ve ezilenler faşist saray darbesinin 2. yılında da olağanüstü hâlde ve "KHK" OHAL kararlarına rağmen susmuyor. Ev içindeki tecavüz kültürünü legalize edecek yasaya karşı kadınların ayaklanması bu diktatöre bir darbe vurdu. Kitlelerin bağrından çıkmış bulunan öncü güçler faşizme meydan okumayı sürdürüyorlar. Gerillalar ve milisler yok edilemezler ve onlar faşist, sömürgeci askeriyenin kâbusudurlar. Kitlelerin öfke ve mücadele kararlılığı faşist rejimi köşeye sıkıştırıyor. Onlar, insansız hava araçları tarafından ateşe tutulan köylüleri işkence etmekten, tarihin en uzun sokağa çıkma yasaklarından, ormanların ateşe verilmesinden ve yalana dayalı psikolojik savaştan başka çıkış yolları bilmezler.

Açlık grevine başlayan iki işçi [işçi değil, öğretmen -ÇN] Nuriye Gülmen ile Semih Özakça ile dayanışma, hatta onların isimlerini adlandırmak bile yasaklanıyor. Ezilenler ve işçileri katılmaktan men etmek için HDP'li milletvekillerin adalet-uyarı nöbetleri etrafına fiziksel bariyerler çekiliyor. Kadınlar ve erkekler, sırf onlar ülkede barış istediklerinden sokaklarda ve evlerinde gözaltına alınıyorlar. Bunlar, diktatörlüğün siyasi ve ahlaki çöküşüne örneklerdir. Binlerce işçi direniş göstermektedir. Onlar, sadece Kürt, sosyalist, Alevi veya sırf Erdoğan karşıtı olduklarından işten çıkarıldılar.

Her ne kadar fiziki tecrit kırılmamış olsa da dezorganize olmanın ve geçmişin ideolojik olarak kuşatılmasının tüm planları böylece boşa çıkarıldı. Faşist rejim şimdi hapisanelerde yasakları ve önlemleri yeniden uygulamaya geçirmeye çalışıyor. Sistemik dehşet verici/tüyler ürpertici cürümler ve işkenceler siyasi baskının araçlarıdır ve bir "Guantanamo" yaratmak için tek tip bir mahpus giysisi uygulamaya koyulmaktadır. Bu plân, faşist diktatörlüğün 19 Aralık 2000 saldırıları ve F-tipi hapisanenin uygulanmasıyla ulaşamadıkları birçok şeyi aynı zamanda içermektedir.

Bu örnekler ve durumlar, daha büyük bir direniş yapmak için olanakları ve mücadelenin güçlerini gösteriyor. Saray cuntası ve onun haydutları köşeye sıkışmıştır. Psikolojik savaş ile faşist, sömürgeci

diktatörlüğün baskısı altında nesnel ve öznel ümitsizlik yaymak için hiçbir sebep yoktur. Gelecek karşı karşıya gelişler yüksek fedakârlık ve sağlam/dayanıklı antifaşist, birleşik, yaratıcı bir fedakârlık ruhunu ve tüm emekçiler, sol partiler, gruplar, çevrelerden bizzat kendilerini şekillendirmek ve halkımızın enerjisini harekete geçirmeye çalışmak için siyasi tutum talep etmektedir.

Sokaklarda birleşik, antifaşist bir mücadelenin zamanıdır. Uluslararası dayanışma bugün her zamankinden daha acildir. Dünyanın antifaşist, demokratik ve devrimci güçleri AKP'nin kumpasları ile ilgili olarak artık suskun kalmamalıdır.

ICOR, Türk mapushanelerindeki devrimci ve siyasi tutuklularla, akademisyenler, gazeteciler, öğretmenler, kadınlar yüksek öğrenim öğrencileri, aydınlar ve yazarlarla dayanışmasını dile getiriyor ve Türk büyükelçilikleri önlerinde geniş dayanışma eylemlerine, Türk hükümetine protesto faxları ve tutuklulara dayanışma mektupları, uygulamaya sokulan tek tip tutuklu üniformalarına karşı protestolar yollamaya çağırıyor.

ICOR 3. Dünya Konferansı Türkiye ve Kürdistan halkları ve devrimci güçlerinin mücadelesi ile dayanışmasını ifade ediyor. ICOR kendisinin tüm üyelerini bu mücadeleleri desteklemeye çağırıyor.

Türkiye ve Kürdistan'ın işçi sınıfı ve ezilen kitleleri ile dayanışma!

Faşist diktatörlüğe karşı her yerde mücadele ediyorlarsa, kadınlar ve gençlikle dayanışma!

Türkiye ve Kürdistan'ın tüm parçalarındaki demokratik halk gücünün direnişi ile dayanışma!